

Dostosowanie wymagań edukacyjnych z zajęć technicznych
do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych uczniów

1. Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno – pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.
2. Nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia posiadającego opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się.
3. W stosunku do wszystkich uczniów posiadających dysfunkcję zastosowane zostaną zasady wzmacniania poczucia własnej wartości, bezpieczeństwa, motywowania do pracy i doceniania małych sukcesów.
4. Przy ustalaniu oceny nauczyciel bierze po uwagę:
 - indywidualne możliwości i właściwości psychofizyczne każdego ucznia,
 - wysiłek wkładany przez ucznia w pracę,
 - zainteresowanie przedmiotem,
 - zaangażowanie ucznia na zajęciach.

Cele dostosowania wymagań:

- wyrównanie szans edukacyjnych uczniów,
- zapobieganie wtórnym zaburzeniom sfery emocjonalno – motywacyjnej,
- dostosowanie wymagań polega na modyfikacji procesu edukacyjnego, umożliwiającej uczniom sprostanie wymaganiom szkolnym,
- powinno dotyczyć głównie form i metod pracy z uczniem, zdecydowanie rzadziej treści nauczania,
- nie może polegać na takiej zmianie treści nauczania, która powoduje obniżanie wymagań wobec uczniów z normą intelektualną,
- nie oznacza pomijania haseł programowych, tylko ewentualne realizowanie ich na poziomie wymagań koniecznych lub podstawowych,
- nie może prowadzić do zejścia poniżej podstawy programowej, a zakres wiedzy i umiejętności powinien dać szansę uczniowi na sprostanie wymaganiom kolejnego etapu edukacyjnego.

Ogólne zasady dostosowania wymagań edukacyjnych do potrzeb i możliwości uczniów

Dostosowanie wymagań edukacyjnych z techniki do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych uczniów, dotyczy głównie metody i formy sprawdzania i oceniania wiedzy oraz umiejętności.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- materiał programowy wymagający znajomości wielu nowych pojęć, symboli, piktogramów można podzielić na mniejsze partie,
- kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń,

- podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo,
- w miarę możliwości pomagać, wspierać,
- dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie,
- dzielić dane zadanie na etapy i zachęcać do wykonywania małutkimi krokami,
- dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności,
- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy,
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci,
- uwzględniać wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce do wykonywania zadań wytwórczych, itp.
- nie należy oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach.
- włączać do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę,
- przekazywać uczniom spostrzeżenia na temat ich pracy, zauważać zrobione postępy,
- należy oceniać tok rozumowania, czy jest on poprawny.

Specyficzne trudności w uczeniu się (np. dyskalkulia, dysgrafia, dysortografia, dysleksja):

- kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń,
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszenie liczby zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużenie czasu pracy,
- preferowanie wypowiedzi ustnych,
- unikanie wrywania do odpowiedzi - umożliwienie przypomnienia wiadomości, opanowania napięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź,
- dawanie więcej czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy,
- sprawdzanie, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
- upewnianie się, że uczeń zrozumiał polecenia i instrukcje.

Nadpobudliwość psychoruchowa:

- poświęcanie uczniowi dużo uwagi, uczenie współdziałania, pracy w grupie,
- ustalenie zrozumiałych dla ucznia reguł,
- stosowanie zrozumiałego systemu pochwał i kar (życzliwa konsekwencja),
- wzmacnianie wszystkich przejawów pożądanego zachowania,
- wydawanie poleceń krótkimi, zdecydowanymi zdaniami,
- przekazywanie treści w jasnej, prostej i krótkiej formie (zadania powinny być krótkie, ale urozmaicone),
- pomoc w zorganizowaniu świata wokół ucznia (usuwanie z otoczenia przedmiotów, które mogą go rozpraszać; w miarę możliwości podejmowanie działań według wcześniej ustalonego planu).

Problemy emocjonalne:

- stworzenie warunków do rozwoju zainteresowań, wzmacnianie poczucia własnej wartości, samooceny, odpowiedzialności za własne działania,

- pomoc w nawiązywaniu pozytywnych kontaktów społecznych z rówieśnikami,
- kształtowanie motywacji do pracy,
- nagradzanie wkładu pracy, nie tylko efektów,
- dostrzeganie mocnych stron ucznia,
- minimalizowanie napięcia związanego z sytuacją weryfikowania wiedzy, umiejętności.

Uczniowie słabowidzący:

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapobiegające odbłaskowi pojawiającemu się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej,
- podawanie modeli/przedmiotów/konstrukcji geometrycznych do obejrzenia z bliska/na kartkach większego formatu,
- uwzględniać trudności z wykonywaniem prac plastycznych, rysunków, schematów i wykresów oraz ich organizacją przestrzenną,
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość dziecka związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),
- częstsze podchodzenie do ucznia celem sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych,
- wydłużenie czasu pracy,
- wykorzystywać mocne strony ucznia i stwarzać okazje do przeżywania przez niego sukcesu, aby wzmocnić wiarę we własne możliwości.

Inteligencja niższa niż przeciętna:

- zapewnienie większej liczby ćwiczeń, aby uczeń opanował daną sprawność;
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu;
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy;
- w miarę możliwości pomaganie, wspieranie, dodatkowe instruowanie, naprowadzanie;
- pokazywanie na przykładzie;
- dzielenie zadania na etapy i zachęcanie do wykonywania pracy;
- dawanie więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, cierpliwe udzielanie instruktażu;
- podczas oceniania branie przede wszystkim pod uwagę stosunku ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłku, przygotowania do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.